

I Guds händer - Vägsträcka 1 Nebukadnessar kommer Dan 1:1- 2

Bidrag från Bengt Pleijel
2007-11-05
Senast uppdaterad 2007-11-26

Under det tredje året av Jojakims regering i Juda kom Nebukadnessar, kungen i Babel, och belägrade Jerusalem. Herren gav Jojakim, kungen av Juda, i hans våld, och även en del av tempelkärlen i Guds hus. Nebukadnessar tog med sig kärlen till Shinar och förde dem till sina gudars skattkammare.

Daniels bok börjar med en skakande skildring.
Nebukadnessar kommer!

En fruktansvärd upplevelse för Juda folk och Jerusalems invånare. Man hör stöveltrampen, klirret av vapen. Vi befinner oss i året 605 f Kr.

Detta som hände då, har ju hänt många gånger i historien. En diktator i ett stort land kommer och invaderar och uppslukar ett litet land.

Hitler i Tjeckoslovakien.

Stalin i Estland.

Saddam Hussein i Kuwait.

Uppräkningen kan göras lång.

Men denna belägring som Nebukadnessar gör är annorlunda än andra. Det är inte vilken stad som helst som blir anfallen.

Då kom Nebukadnessar mot Jerusalem, står det.

Jerusalem är Guds stad.

Här bor Guds folk. Här finns templet där Gud bor. Vad Nebukadnessar gjorde var ingenting mindre än att anfälla Gud själv. Det var modigt gjort. Och Nebukadnessar var modig. Men vad gör Gud i denna situation?

Vi kan höra hur Juda folk och Jerusalems invånare ställer den frågan. Varför griper Gud inte in?

"Du är ju en god Gud och vi är ditt folk, skall du inte beskydda oss? Grip in och driv bort inkräktaren!

"Vad gör Gud? Nu kommer vi till det mest otroliga påståendet av alla: Herren gav – i hans våld.

Gud ger Nebukadnessar segern. Han får gå rakt in i Jerusalem. Ingenting hindrar honom. Gud tillåter det. Varför?

Var det för att Nebukadnessar var en sådan god människa?

Nej!

Var det för att Jojakim var så dålig? Ja, kanske bland annat det. Jojakim är kung över Guds folk. Han är en grym och hård härskare. Han tillåter främmande gudsdyrkan att komma in i landet. Han gjorde vad ont var i Herrens ögon. (2 Kung 23:37)

Gud hade gång på gång varnat sitt folk. Han hade sagt att de måste lämna sitt land om de fortsatte att leva som de gjorde. "Detta är mitt land, ett heligt land. Ni kan inte leva på detta sätt i mitt land", hade Gud sagt till dem.

Men folket lyssnade inte till Gud. Man lyssnade inte på Guds profeter. Guds enda möjlighet att rädda detta folk och de planer han hade med dem var att låta svårigheter komma. Därför gav Herren folket och denna stad i Nebukadnessars hand.

Men den Högste råder över människors riken (Dan 4:22). Då folket överlämnas i Nebukadnessars hand är både folket och Nebukadnessar i Guds hand. Han har hela världen i sin hand!

Men vad tänker Nebukadnessar?

Säkerligen tänker han: "Israels Gud är ingenting. Mina gudar är mycket starkare." Nebukadnessar trodde inte bara på en gud. Han dyrkade många gudar: Bel, Marduk, Ako

För att visa världen hur hjälplös och svag Israels Gud är, går Nebukadnessar rakt in i templet och tar de heliga kärlen från Guds hus och packar ned dem i sitt bagage och för dem hela vägen till Shinar (ett ålderdomligt namn på Babylonien, se 1 Mos

10:10, 11:2) och placerar dem där i sin guds hus, kanske i det tempel som tillhör den förnämsta gudomligheten Marduk. Rasta och BE-grunda!

Läs

- om Jojakim och om hans synd: 2 Kung 23:34-24:1-6, 2 Krön 36:5-7
- om Guds varningar till folket och om deras synd:
 - De hade försummat förbundet: Jes 24:1-6
 - De hade försummat sabbaten: Hes 22:8,16
 - De hade begått avgudadyrkan: 1 Kung 11:5, 12:28, 16:31
 - De hade fått Guds varningar för detta: Jer 7:24-28
- om Jesajas beskrivning av folket: Jes 1:4-6

Kan du se sambandet mellan sådd och skörd? Låt inte bedra er, Gud lurar man inte: vad man sår får man också skörda. (Gal 6)

Kan du leva dig in i hur Gud genom denna händelse sänder varningssignaler till oss idag?

Tänk efter: Gud låter det svåra komma. Ja, men han är själv med i folkets nöd. I Guds hand – trots allt!

Efter fångenskapen i Babel blev avgudadyrkan inte längre någon stor frestelse.Be

Sänd, o Herre, sanningens Ande till oss som bekänner ditt namn så att vi vaknar upp och vänder om innan det är för sent.